

מ"ת 22473/11/20 - מדינת ישראל נגד רמי גרבאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 22473-11-20 ישראל נ' גרבאן(עציר)
תיק חיצוני:

- בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד רמי גרבאן (עציר)
משיבים
החלטה
1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק (נשיאה והובלה), ירי מנשק חם, איומים, ושיבוש מהלכי משפט.
 2. על פי המפורט בכתב האישום, המשיב ואברהם ג'רבאן (המתלונן), הנם קרובי משפחה המתגוררים בסמיכות זל"ז בג'סר א זרקא. בין המשיב ובין המתלונן נתגלע סכסוך.
 3. ביום 19/10/20 בשעה 15:46, ליד בית המתלונן, איים המשיב על המתלונן ואמר לו כי בלילה יירה עליהם וישרוף אותם. המתלונן השיב כי יזמין משטרה; המשיב נטל מקל מהמדרכה, המתלונן אמר לו 'בוא בוא', והמשיב השליך המקל לעבר המתלונן, ואח"כ השליך אבנים לעבר בית המתלונן; המתלונן ובנו יצאו מהבית, והמשיב נמלט בריצה.
 4. בשעה 18:00 לערך, הגיע המשיב שוב ליד בית המתלונן, כשהוא עוטה מסכת קורונה על פניו וחובש כובע; המשיב הוביל כלי נשק טעון; במרחק של 8 מטרים מן הבית, ירה המשיב מהנשק לפחות 8 יריות, לעבר הבית, בו נכחו באותה שעה המתלונן (ליד דלת החצר), בני משפחה נוספים וחברת משפחה. המתלונן נמלט לחצר וממנה לבית עצמו, וצעק ליתר הנוכחים כי ייכנסו לתוך הבית. המשיב נמלט בריצה. משנודע למשיב כי המשטרה תרה אחריו, העלים את הנשק והבגדים שלבש בזמן הירי, נמלט מפני המשטרה, ורק בחלוף 3 ימים הסגיר עצמו.
 5. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.
 6. המחלוקת כאן אינה לכל אורך החזית העובדתית; המשיב אינו חולק על האירוע הראשון- האיום וזריקת המקל, ולהבנתי גם לא על התשתית הלכאורית הנוגעת לאישום בשיבוש (וראה לעניין זה ד',ה'- ניסיונות איתור; כ'-איתור טלפוני, ע"ג- ניסיונות איתור, וכן שיחותיו עם בני המשפחה, סט' להלן); המחלוקת הנה לגבי אירוע הירי ונשיאת הנשק.
 7. המשיב טוען כי אמנם, קיימות שתי הודעות המתלונן המזהה את המשיב כמי שירה אלא שלאחר הודעות אלו נתגלה סרטו המתעד את אירוע הירי; בניגוד לנטען בהודעות המתלונן, לפיהן טען המתלונן כי המשיב

היה גלוי פנים, נצפה היורה באותו סרטון כשהוא עוטה מסיכה כירורגית, וכובע, ויש בכך לקעקע, בחינת פירכה מהותית, את התשתית הראייתית.

8. בהליך זה, מכוח סעיף 21 לחוק המעצרים, אין בית המשפט מכריע בדין אם להרשיע נאשם או לזכותו. השאלה הינה קיומו של פוטנציאל הרשעתי, בראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוּבּוּדן במהלך המשפט יוביל לראיות אשר מבססות אשמה מעל לכל ספק סביר (ראו: **בש"פ 6187/95 מ"י נ' סלימאן אלעביד** (1995), לא פורסם [פורסם בנבו]; **בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל**, פד' נ(2) 133; **בש"פ 825/08 מדינת ישראל נ' מוחמד דחלה**, פד' נב(1) 625).

9. בשלב זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית (**בש"פ 1899/18**)

שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18)

הראיות בתיק

10. נוכח שחזית המחלוקת מצומצמת, אסקור הראיות בעיקר בהיבט הירי ונשיאת הנשק.

11. דוח פעולה ג'מבר אפרת (א), המודיע- המתלונן מדווח כי המשיב מבצע ירי על בתיים; המודיע "לפני כן פתח אירוע והתלונן על אותו חשוד, המודיע מסר שאחי שהוא הגיש תלונה, החשוד חזר וירה עליו כאשר הוא עמד ממול לבית לבוש בגדים שחורים וירה עם נשק לכיוון הבית. בנוסף, המודיע מסר כי הוא זיהה את החשוד אשר היה בלי מסיכת פנים ולאחר שירה ברח לכיוון הציר שממנו הוא ירה. יש 2 פגיעות. נתפסו 8 תרמילים של 8 מ"מ ו- 2 קליעים אשר נתפסו בכפפות על מנת לשמור על טביעות אצבעות...".

12. דוח ביצוע עימות (כ"ו) מיום 25/10/20- עימות בין המתלונן למשיב; הצדדים מאשרים כי הם בני משפחה וגרים בסמיכות; לטענת המתלונן- "הוא בא מהגדר, אני הייתי ליד הבית, ויש לו איזה קרלו ארוך, טו טו טו והלך". המשיב טוען כי היה באילת. המתלונן- "אני ראיתי אותך בעיניים האלה"... בלי מסיכה ובלי כלום, היה רק עם הכלי, טו טו טו חשב שאף אחד לא ראה אותו". המשיב- "לא אני, לא אני". המתלונן- "אני בטוח במאה אחוז שזה הוא. אני ראיתי אותו בעיניים שלי, אני לא אגיד בן אדם אחר אם לא זיהיתי אותו, הייתי אומר שלא ראיתי, אני בטוח העיניים שלי ראו, זה המשפחה שלי ואני מזהה אותו והוא היה בלי מסיכה". המתלונן- נראה לך שאני אירה על הוד שלי? זה לא אני. הייתי באילת שבוע". המתלונן- הוא לא היה באילת. אני הזמנתי לו נידת והוא לא נרגע והביא את הכלי...".

משנשאל המשיב ביחס לאירוע עם המקל- "אני לא ראיתי אותו הייתי באילת".

בהמשך מבהיר המתלונן כי קיים סכסוך בנוגע לחניה. המשיב מכחיש הכל.

13. דו"ח מחת"ק טלפון המשיב- המחת"ק ממקם טלפון המשיב באזור הצפון מיום 17/10 (בניגוד לטענתו כי היה באילת). קיימות שיחות ביום 19/10 ובימים לאחריו- לטלפון הרשום ע"ש אמנה ג'ורבאן, כפאיה ג'ורבאן (אם המשיב), פואז עמאש, עומר (אביו של המשיב), מחמד גורבאן, אסרא (ג'מיל) עמאש, עומר (האב), ג'מיל (אח המשיב) ושוב אביו של המשיב.

14. דוח חיפוש - מ"ח (28/10/20). נתפסו 5 טלפונים. נתפס גם טלפון האב. 4 טלפונים לא שמישים.

15. פריקת התכתבויות בין ג'מיל (אח המשיב) לרמי (המשיב); המשיב מודע לכך כי המשטרה מחפשת אותו; ג'מיל מציע לו להסגיר עצמו; המשיב מודיע כי הוא צריך חולצה ומטען; ג'מיל מודיע כי להבנתו אין ראיות כנגד המשיב; האחים קובעים להפגש ('עכשיו אביא לך'); ג'מיל מודיע כי המשטרה באה לערוך חיפוש; הפכו הבית; קיימת התכתבות נוספת בין האחים, בה המשיב מדבר על 'אברהים והבן שלו' ... שיטורף אותם.. הם רועדים'. המשיב מצהיר כי 'מחר יסגיר עצמו וביום ראשון ילך'. ג'ל אומר לו להביא הטלפון אליו.

16. התכתבות נוספת בין המשיב ובין אחותו אלא- 'לך תסגיר את עצמך ותגיד שזה לא אתה'. אל תבוא לפה. באו לחפש אותך.

17. מזכרי שיחות- ס"ט- שיחות 17,90- בין המשיב ובין אחיו ג'מיל; שיחות 72,25, בין המשיב ואחותו אלא; שיחה 15 בין המשיב ומוחמד.

18. קבלת סרטון הירי מאת המתלונן (!) - מזכר ע"ח. תיעוד הודעות על האירוע- פ"ב; צ"ג

19. דוח פניה למשל"ט- זמן אמת- פ"ו- "הוא איים עלינו שהוא יירה בנו עכשיו איפה שהוא נמצא כרגע. הנה כל הכדורים פה בבית שלי עכשיו; רק התלוננתי לפני חצי שעה.. יש לו קרלו M16 שחרר אותם וברח... מי זה יורה עליכם? רמי ג'ורבאן, רמי ג'ורבאן" ... "הנה שם צרור הנה הכדורים פה.. לבש שחורים... ראיתי אותו. כולם ראו אותו".

20. צילומי אזור הירי והפגיעות- צ"ב.

21. דוח צפיה גיא שבח (מזכר צ"ה)-

HC318:01- אדם נראה מגיע ממתחם מוחמד "אבו זרד", לבוש שחורים, מסכת קורונה כירורגית על הפנים, חובש כובע הולך לכיוון הכביש הראשי; לקראת הסוף מתחרט, מבצע הליכה לאחור, חוצה פתח בחומה, יוצא מהמחבוא, מבצע ירי (נראים 2 רשפים מהנשק), נמלט בריצה אל הצד השני של הרחוב.

HC4- אדם נראה מגיע ממתחם אבו זרד, לאחר מספר שניות נראה שוב מעבר לחומה, מציץ מספר פעמים ולאחר מכן יוצא מהמחבוא ומבצע ירי לעבר חזית הבית של המתלונן; נראה כי הוא אוחז בנשק ארוך ונמלט- 18:02.

לאחר כדקה נראה המתלונן כאשר יש לו טלפון ביד ולאחריו יוצא בנו מחמוד.

דוח הצפייה כולל תיעוד של זריקת המקל; שעה 15:46; האירוע גם הוא סמוך למתחם אבו זרד, ובהמשך עובר האדם שנראה עם המקל, דרך פתח בחומה, ומשליך חפצים או אבנים לעבר בית המתלונן (שתי המצלמות לעיל, שעות 15:46 ועד 15:49).

הודעות

22. הודעת אברהים המתלונן- 19/10/20- "בערך לפני שלוש שעות הגשתי תלונה על רמי ג'ורבאן שאיים עלי, הוא חזר עכשיו וירה עלי ואני נכנסתי ישירות לבית". המשיב הלך לכיוון המתחם של חמודי.. לא יודע, נשק

אוטומטי.. הוא הגיע ברגל, היה לבד.. לבש בגדים שחורים חולצה שחורה ומכנס שחור.. אני הייתי בכניסה על הדלת וראיתי אותו בעיניים שלי.. הוא החזיק בשתי ידיים.

23. הודעת המתלונן- 25/10- ביחס למשיב- "הוא שכן שלי אבא שלו עומר הוא גם קרוב משפחה שלי..." "רמי חזר עם נשק שחור כזה ארוך וירה ירי אוטומט על הבית שלי.. **הוא לא היה רעול פנים** אני ראיתי אותו ממרחק קצר 15 או 20 מטרים".. זה לא כזה רחוק ראיתי אותו בבירור בעיניים שלי וראיתי את הנשק ביד שלו היה אור יום בחוץ לא היה חושך". המתלונן מספר גם את רקע הסכסוך (נושא החניה- שו' 68 ואילך).

24. הודעת המתלונן 30/10/20- "האם ראית טוב את הפנים שלו? כן. בטח". אתה מציין כי לא היה עם מסיכת פנים למה אתה מתכוון? "אני מתכוון יעני סגור כאילו לא רואים אותו".

25. הודעת המתלונן 31/10/20- "האם אתה בטוח שרמי הוא זה שירה על הבית שלך? כן, במאה אחוז"... אתה מסרת סרטון וואטסאפ מתי קיבלת אותו? באותו היום. (המתלונן מבהיר כי הסרטון מקורו ככל הנראה מהבית של פאטמה).

26. "האם גם אחרי שראית את הסרטון אתה עדיין חושב שמי שירה עליך זה רמי ג'ורבאן? בוודאות אני אומר לך הוא לא היה רעול פנים ולשאלתך אני מתכוון שלא היה לו גרב על הפנים ואני מהלחץ של הירי והפחד, שלא יפגע בי. לא שמתי לב אם יש לו כובע. אני אומר לך את האמת, אני זיהיתי את הפנים שלו. אני הדוד שלו"... "האם שמת לב כי יש לו על הפנים מסכה של קורונה או כובע? היום אחרי שאני כבר ראיתי את הסרטון אני לא אשקר שראיתי כובע אבל אני יכול להגיד לך בוודאות כשהוא רב עם הבן שלי מחמוד שעתיים לפני כן, הוא היה עם כובע שחור ואני רדפתי אחריו.. אבל לא אגיד לך עכשיו בוודאות שאני זוכר כובע בזמן הירי הכל היה מהר ראיתי פנים שלו וברחתי פנימה.. אני אומר לך שאני רואה משהו לבן על הפנים שלו .. אני רואה כמוך שיש משהו לבן אולי זה המסכת קורונה, אבל אני כל הזמן התכוונתי ואמרתי שאין לו גרב על כל הפנים, אני ראיתי אותו וזיהיתי אותו".

27. הודעת המתלונן-4/11/20- ממקם עצמו בזמן הירי "ליד הדלת של המרפסת מבחוץ- השער ודלת המרפסת זה אותו מקום". ובהמשך- "אני ראיתי אותו ישר זיהיתי אותו. אני לא אמרתי מסכת קורונה כי לא זכרתי אני יכול לזהות אותו גם עם מסכה. אני אומר לך שלמרות שראיתי את הסרטון שיש לו מסכת קורונה, אני אומר לך שאני זיהיתי אותה יורה בשתי ידיים על הבית. למה לא אמרתי מסכת קורונה, אני לא יודע אולי מלחץ בגלל הירי, אולי בגלל שחשבתי בגלל שזה משהו רגיל, כי אני גם הולך עם מסיכה כל היום לא יודע להסביר אבל את הפנים שלו זיהיתי בוודאות". המתלונן מספר את שמתרחש בסרטון.

28. הודעת שהאב רסמי- 20/10/20- נחשד בירי- הייתי עם בנו של המתלונן בים.

29. הודעת המשיב- 22/10/20- לא הייתי בכפר. הייתי באילת. בדירה של בחור בשם יוסי. לא יודע מי זה יוסי"...אף אחד לא ראה אותי באילת...הייתי בדירה כל הזמן".

30. הודעת המשיב- 25/10- המשיב בוכה בחקירה ושותק; מתעקש כי היה באילת (שו' 33). רוב השאלות נענות בשתיקה.

31. הודעת המשיב 27/10- "לא תקפתי במקל; לא יריתי; משנשאל לגבי הטלפונים שהוא מחזיק- אין לי מה

להגיד; לא שלי. אני אין לי טלפון; משעומת עם אמירות ג'מיל כי לא נתן לו כסף לנסיעה לאילת- "אין לי מה להגיד".

32. הודעת המשיב 30/10/20- לא עשיתי כלום הייתי באילת (שו' 1); מאשר קיומו של "סכסוך קטן". מציגים למשיב את הטלפון שנתפס בביתו- "זה לא שלי" (אחותו זיהתה את המכשיר כמכשיר השייך למשיב). משנשאל לגבי מפגש עם אחותו סמוך לאחר הירי- "אין מצב". מכחיש כי התכתב עם אחותו; מכחיש את מחקרי התקשורת שהוטחו בו.

33. הודעת המשיב- 4/11/20- מכחיש את כל השיחות העולות ממחקרי התקשורת ומכחיש את המפגש עם אחותו; מכחיש התכתבויות עם אחיו; משמוצג למשיב הסרטון מכחיש כי הוא שמופיע בסרטון; מכחיש כי הוא המופיע בסרטון של זריקת המקל וזריקת האבנים; המשיב טוען- כולם משקרים.

34. עדות ג'מיל- אח המשיב- 25/10- לא יודע היכן רמי; לא אמר לי היכן הוא נמצא; לא נתתי לו כסף ודאי שלא 5,000 ₪; לטענת ג'מיל לא שוחח בטלפון עם אחיו;

35. עדות ג'מיל- 28/10- מאשר כי שוחח עם המשיב, וזה ענה כי אינו בכפר וסגר לו את הטלפון.

36. עדות ג'מיל 28/10 (4.3)- נזכר כי המשיב רמי נתן לו את הטלפון לפני שנעצר בתחנת המשטרה; ג'מיל מספר כי רמי זרק את הסיים;

37. עדות ג'מיל 4/11/20- מזהה את רמי "יש לו עץ ביד זרק אותו עליהם" מזהה את רמי "ראיתי אותו זורק אבנים". טוען כי האדם המוצג בסרטון משעה 18:01 (סרטון הירי) **אינו רמי**; אישר ההתכתבויות עם המשטרה. משנשאל "למה רמי ירה על אברהים מה הסיבה שהוא אמר לך? משיב- כן, זה על 2 המכוניות". מאשר במפורש כי זו הסיבה שרמי ירה על בית אברהים (שו' 58-60). ג'מיל מצין כי המשיב "אחרי הירי רצה לעשות סולחה"

38. בהמשך העדות מבהיר ג'מיל- "הוא לא אמר לי שהוא ירה עליהם". ג'מיל מאשר כי בגדים שחורים כובסו מיד לאחר הירי.

39. הודעת עומר ג'רבאן- 28/10/20- דיברתי עם רמי; אמר לא עשיתי כלום וניתק. מאשר כי אמר לו שהמשטרה מחפשת אחריו; מבהיר כי לכל אורך שיחותיו רמי אמר שלא ירה.

40. הודעת אלאא 28/10 (אחות המשיב)- מפרטת מספרי הטלפון ע"ש המשיב; מאשרת כי ביום לאחר הירי **ראתה את אחיה ברחוב**; טוענת כי לא סיפר לה אם ירה על בית אברהים ומדוע; מאשרת כי **רמי פנה אליה ביום 19/10 וביקש כסף, וכי נפגשו גם ביום 19/10**. מאשרת כי הצילום בתמונה הנו אחיה רמי (צילום המסך באייפון). מאשרת כי היא שקנתה לאחיה את הטלפון הנ"ל.

41. הודעת אלאא- 4/11/20- מוצג לה הסרטון (זריקת האבנים והמקל)- "זה לא רמי אני אומרת לך". מוצג לה סרטון 18:01- הירי- "זה לא רמי זה לא הגוף שלו". לאחר מספר הכחשות מאשרת כי דיברה עמו.

42. הודעת אם המשיב- כיפאיה- 4/11/20- מזהה את רמי בסרטון זריקת המקל והאבנים. מסרבת לראות

סרטון הירי; אינה יודעת אם רמי מסוגל לירות על אברהים.

43. הודעת נאיה עמאש (שהתה בבית המתלון ביום הירי) - לא ראתה היורה; מחמוד, בן המתלון, אמר לה שרמי הוא שירה.

44. הודעת מחמוד גרבאן (חבר של המשיב) (11.1) מיום 30/10/20 - פגש את המשיב ביום שני 19/10/20, נתן לו סיגריות.

45. הודעת מחמוד גרבאן, בנו של אברהים (13.1) מיום 30/10 - שמע את המשיב אומר "אני אירה עליהם". זוכר שהמשיב לבש שחור, לרבות כובע, בעת אירוע זריקת האבנים. מכנסים וחולצה ארוכה. הכובע היה של מותג (אדידס או נייק). ראה את פניו של המשיב.

46. מחמוד נתן הודעה נוספת (2/11/20-13.2) - ציין כי בזמן הירי היה בתוך הבית; לא ראה את היורה; מודע לכך כי הרקע הנו סכסוך על חניה; קיים גם סכסוך בנושא אירוסי האחות נזמיה. מחמוד מתאר כי כשעה לאחר הירי הלך לבית סבא ג'מיל, סבו של המשיב, שם ראה את רמי והאחרון נמלט. (שו' 36); מחמוד מאשר כי הוא יודע מיהו היורה, רק לפי דברי אביו- המתלון.

47. הודעת חוסניה עמאש- 30/10/20 (מסומנת 14.1) - אברהים ישר אמר שזה רמי. הוא יצא ראה את רמי יורה, ואז הוא אמר שהוא ירה, הכניס את הבן שלו פנימה. גם אשת המתלון, עוודה, אישרה כי איברהים זיהה את המשיב (הודעה מיום 4/11).

48. הודעת פואז עמאש- 30/10/20 (סומנה 15.1) - שוחחתי עם המשיב ביום הירי; באותו יום שתינו קפה יחד בג'סר א זרקא. המשיב לבש מכנס ארוך.

49. צפיית במצלמות- 15:46 נראה אדם לבוש מכנס שחור ארוך עם פס בהיר ברגל שמאל מאחור, נועל נעליים בהירות, וחולצה שחורה קצרה, עוטה מסיכה שחורה וחובש כובע שחור, מרים מקל, זורק אותו, ומתחיל בבריחה כשאחריו רודפים שני אנשים.

18:02 נראה אדם לבוש בגדים שחורים ארוכים (לא נראה פס בהיר במכנס מאחור), חובש כובע שחור ועוטה מסיכה כירורגית לבנה על פניו, נראה מסתתר מאחורי קיר ואוחז נשק. בשלב מסוים רץ החשוד לעבר חומה ממול, מכון את הנשק בשתי ידיו, יורה ובורח.

סיכום

50. עיון בחומר החקירה יעלה כי קיימת תשתית ראייתית לקיומו של סכסוך בין אברהים ומשפחתו, ובין המשיב; הסכסוך נסב בין היתר על סוגיות חניה ומעבר.

51. אין מחלוקת בדבר קיום תשתית ראייתית לכאורית לגבי אירוע זריקת המקל ויידוי האבנים; לא רק שבסרטון נראה המשיב, אלא גם אם המשיב זיהה אותו, אח המשיב זיהה אותו ועוד.

52. אשר לאירוע הירי- המתלון שב והצהיר כי מדובר במשיב. הודעות המתלון בנושא זה היו נחרצות.

53. אמנם, בהודעות הראשונות טרם הבאת הסרטון, התעקש המתלונן כי המשיב לא היה רעול פנים, ונושא הכובע לא הוזכר; יחד עם זאת- המתלונן נתן הסבר לגבי הכובע (נבהלתי), ולגבי שאלת היות המשיב רעול פנים הבהיר כי סבר שנשאל בהתייחס לאפשרות זיהוי- כובע גרב וכיו"ב, ולא בהתייחס למסיכה כירורגית.
54. **גם אם קיים קושי מה בסתירה בעדויות המתלונן**, בנוגע למסכה ולכובע, קושי זה אינו משמעותי עת עסקינן בתשתית ראייתית לכאורית. הבאתי בחשבון גם שינוי הבגדים בין אירוע זריקת המקל ובין אירוע הירי; חרף זאת סבורני כי קיימת תשתית לכאורית.
55. ראשית- עסקינן בקרובי משפחה ושכנים, נתונים אלו מאפשרים זיהוי, ברמת ודאות טובה, גם אגב עטיית מסיכה וכובע.
56. שנית- סמיכות האירועים בין האירוע שאינו שנוי במחלוקת ובין האירוע השנוי במחלוקת- כשעתיים פער, מעלה גם במישור הנסיבתי התאמה לכך שהמשיב הנו היורה
57. שלישית- האירוע שאינו שנוי במחלוקת הסתיים, לכאורה, באיום בירי; סמיכות האיום לירי שבוצע בפועל, גם היא מהווה חיזוק.(לא רק לוחות הזמנים אלא גם מהות האיום).
58. רביעית- קריסת גרסת המשיב ביחס לשהותו באילת- חבריו ובני משפחתו של המשיב אישרו המצאותו בכפר; שקרי נאשם מחזקים תשתית ראייתית לכאורית ויכולים לשמש, לעצמם, **סיוע** (בש"פ 550/19 **בוהדנה נ' מ"י**).
59. חמישית- לא ניתן להתעלם מההתנהגות המפלילה- לאחר האירוע-ההיעלמות, חרף ידיעה כי המשטרה מחפשת אחריו, פניה לחברים למוצרי בסיס, סיגריות וכסף, אזהרות מאחיו, וכיו"ב. להתנהגות מפלילה ומשמעה- בש"פ 5596/18 **פלוני נ' מ"י**.
60. על כך יש להוסיף מחקרי התקשורת, ניסיון ה'סולחה' שתואר ע"י האח ג'מיל, תגובות ג'מיל והמשיב עצמו להטחת הירי, והצטברות הראיות, ועוד.
61. לא אחת הועלו בפסיקה טענות כנגד זיהוי נאשמים, גם בשלב המעצר; בית המשפט העליון קבע כי מקומן של טענות אלו, ככלל, בהליך העיקרי, תוך שהמבחן, "אם נאמין" הוא שביסוד בחינת הזיהוי, ושאלת התשתית הלכאורית, לשלב המעצר (בש"פ 8526/18 **כנעאן נ' מ"י**); יישום מבחן זה יעלה, כי אם נאמין לאברהים, חרף נושא המסכה והכובע, כי זיהה היורה, פירושו של דבר כי המשיב יורשע; משכך, קיימת תשתית לכאורית.
62. עוד אציין כי גם במקרים בהם כלל לא היה זיהוי ישיר של היורה, נסיבות הרקע הספיקו כדי לקיים תשתית ראייתית (בש"פ 1089/17 **פלוני נ' מ"י**); מקל וחומר כאשר קיים זיהוי של קרוב משפחה ושכן.
63. רק לאחרונה עסק כב' בית המשפט העליון במקרה של זיהוי עפ"י סרטון, וטענה לחולשה קשה בראיות בעקבותיו (בש"פ 3144/20 **פלוני נ' מ"י**); כב' בית המשפט העליון מפרט-
- "...משכך, ומבלי לקבוע מסמרות, סבורני כי על בסיסו של סרטון זה, ייתכן כי היה באפשרותם של העדים המזהים, כולם או חלקם, לזהות את העורר בתור אותה הדמות שהופיעה בסרטון האבטחה (השוו: בש"פ

9087/17 ג'אבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (7.12.2017) (להלן: "עניין ג'אבר"); בש"פ 8277/15 דסטה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (16.12.2015) (להלן: "עניין דסטה"). ויובהר - לעובדה כי המומחית שצפתה בסרטון מסרה כי לא ניתן לבצע השוואת פנים באמצעים הטכנולוגיים העומדים לרשות המז"פ, עשויה להיות משמעות ראייתית. ואולם, אין בכך כדי לשלול את האפשרות לזיהוי אנושי, על בסיס היכרות עם העורר. כאמור, בענייננו קיימים חמישה עדים מזהים, אשר נראה כי לחלקם היכרות טובה עם העורר. במצב דברים זה, כל שניתן ונדרש לומר בשלב זה של ההליך, הוא כי יש ליחס משקל לכאורי משמעותי לזיהוי העורר על ידי העדים המזהים. השאלה האם הזיהוי הלכאורי יבשיל לכדי ראיית זיהוי עליה ניתן לבסס הרשעה, צריך שתיבחן לאור העדויות שיישמעו בעניין במסגרת ההליך העיקרי.

באשר ליתר טענותיו של העורר לעניין זיהוי בסרטון האבטחה, הרי שמדובר בטענות הנסובות על אמינותם של העדים המזהים ומהימנות הזיהוי. כידוע, בשלב ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים, אין בית המשפט נדרש להכריע בשאלת מהימנותם של עדים ובמשקלן של עדויות, אלא אם קיימות סתירות גלויות ומהותיות בחומר החקירה, אשר עשויות להעיד על חולשה בתשתית הראייתית (ראו, למשל: בש"פ 2447/20 אבו סלב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (23.4.2020); בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב, [פורסם בנבו] פסקה 14 (11.3.2020); בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (18.4.2010)). הואיל ובענייננו לא מצאתי כי קיימות סתירות מהותיות בחומר החקירה, מקומן של טענות אלו להתברר לעומקן במסגרת ההליך העיקרי (ראו והשוו: עניין ג'אבר, פסקה 14; בש"פ 8028/16 חיינסקי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (14.11.2016); בש"פ 8702/10 לנידאו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (6.12.2010)).

64. בנסיבות אלו, חרף הסתירות המעלות קושי בעדות המתלונן (שאלת המסכה והכובע), אני קובע קיומה של תשתית ראייתית לכאורית בעצמה תקינה להוכחת האישום, חרף קיום קושי מסוים; קיים פוטנציאל הרשעתי להרשעת המשיב.

ניתנה היום, כ' כסלו תשפ"א, 06 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.